

FRÅGOR & SVAR

**BOSTADSRÄTTSFÖRENINGEN SOLHJULET
TVÅ MOTIONER TILL FÖRENINGSSTÄMMAN 2018 &
STYRELSENS SKRIFTLIGA STÄLLNINGSTAGANDE**

Alla medlemmar i bostadsrättsföreningen Solhjulet har rätt att lämna in förslag på ärenden som skall behandlas på föreningens årsmöte. Sådana förslag kallas formellt »motioner» och enligt föreningens stadgar så skall de lämnas in till styrelsen senast den 15 mars varje år. Då kan de tas med i kallelsen och behandlas på årsmötet som skall hållas före »maj månads utgång».

Enligt stadgarna ska »styrelsens ställningstagande i ärendet föreläggas föreningsstämman skriftligen». Hur detta egentligen skall tolkas kan diskuteras, men styrelsen här i föreningen tycker att detta rimligen måste betyda att både själva motionen och styrelsens ställningstagande ska distribueras till samtliga medlemmar i god tid före stämman. Andra bostadsrättsföreningar med liknande stadgar tycker att det räcker att motioner och ställningstagande delas ut på stämman. Men det minskar ju på alla sätt förutsättningarna för en bra diskussion i frågan.

Nu är en motion till föreningsstämman normalt en ganska krånglig väg att gå om man vill förändra bostadsrättsföreningen Solhjulet. De allra flesta väljer helt enkelt att kontakta styrelsen, eller någon av dess ledamöter, och presentera sitt förslag. Handlar det om enklare åtgärder så kan de genomföras direkt genom fastighets-

skötarnas försorg – är det ett mer omfattande förslag så kommer det upp på dagordningen för nästa styrelsemöte.

Just de frågor som aktualiseras i årets två motioner är dock sådana att styrelsen redan vid ett flertal gånger behandlat dem – och kommit fram till andra slutsatser och beslut än de som motionärerna önskar.

Varje år får styrelsen också ett hundratal informella »motioner» genom boendeken – där finns som bekant en möjlighet att skriva om vad man tycker »att styrelsen bör göra under det kommande året». Styrelsen har också sedan många år en uttalad målsättning att förverkliga »i princip» alla de förslag som kommer den här vägen. Med »i princip» förstås att några få helt orealistiska förslag – samt några mycket smala förslag där kostnaderna inte står i proportion till hur många som kan vara intresserade – faller bort. »Ett gemensamt orangeri för orkidéer» som faktiskt fanns med som förslag för ett par år sedan, får tjäna som exempel på båda dessa kategorier.

Slutligen vill vi i styrelsen rikta ett varmt tack till årets motionärer Yvonne Chan och Sonia Broch Sommerfelt, för även om vi inte håller med helt i sak, så inser vi naturligtvis att de drivs av en vilja att göra föreningen till en ännu bättre plats att bo på för oss alla.

Följande ställningstaganden enhälligt fastställda av styrelsen för bostadsrättsföreningen Solhjulet vid ett sammanträde den 2 maj 2018.

MOTION TILL BOSTADSRÄTTSFÖRENINGEN SOLHJULETS ÅRSSTÄMMA 2018.

Det blir allt fler antenner på höghusets tak (hus 17). Hur många fler kommer det att bli? Innebär avtalet med Telia att bolaget fritt kan sätta upp så många antenner man finner för gott på den takdel man hyr? Har Telia rätt att sätta upp antenner och sedan hyra ut dem till andra teleoperatörer? Hur tänker styrelsen handlägga eventuella förfrågningar om uthyrning av ytterligare takyta?

Om exponering för elektromagnetiska och/eller radiofrekventa fält påverkar människors hälsa, har länge varit en omdiskuterad fråga. Detsamma gäller vid vilken nivå strålningen kan leda till ohälsa. Strålningsexponeringen vi är utsatta för, blir allt mer omfattande i takt med utbyggnaden av den digitala tekniken (GSM, 2G, 3G, 4G, Wifi, snart 5G). Strålningskällorna är många och ökar snabbt. Långtidsstudier av eventuella risker av hur den dygnet-runt-exponeringen vi med eller mot vår vilja utsätts för, saknas. Det finns däremot en mängd vetenskapliga fakta som bekräftar att elektromagnetiska och radiofrekventa fält orsakar eller bidrar till allvarliga hälsoeffekter (hjärtbesvär, minnesstörningar, ökad cancerrisk, DNA-skador, psykisk ohälsa, utmattning).

Den oberoende forskningen är mycket tydlig med riskerna från strålningen och varnar för konsekvenserna av den exponering vi är föremål för; i synnerhet när det gäller barn och trådlös teknik. Man bekräftar också att de riktlinjer (gränsvärden) som tillämpas idag för strålningen, inte är tillräckliga för att skydda mot denna. Det saknas därtill en opartisk och objektiv studie på eventuella risker med 5G. Vi vet följaktligen inte vad det betyder att den nya strålningen adderas till de redan existerande strålningskällorna.

Alla antenner genererar elektromagnetiska och/eller radiofrekventa fält. Det är de, som är orsaken till att man kan drabbas av allvarliga hälsoeffekter. Mot bakgrund av det anförda, föreslår jag stämman

- att uppdraga åt styrelsen att vidtaga åtgärder för att antalet antenner på höghusets tak och inom föreningsområdet inte ökar, innan det finns övertygande studier som visar på att tekniken inte kan skada människor.

Yvonne Chan
Höghuset

Yvonne Chan
2018-03-06

Två olika motioner som i grunden handlar om samma sak; Yvonne Chan och Sonia Broch Sommerfelt är bekymrande över de basstationer för mobiltelefoni som finns på föreningens hus och hur »elektromagnetiska« och »radiofrekventa« fält från dessa basstationer påverkar människors hälsa. De vill också båda – med lite olika formuleringar – att styrelsen ser till att inga ytterligare »antennar« placeras på vårt område.

Så kan man naturligtvis tycka – problemet är bara att det inte på några vis och villkor går att tillmötesgå i verkligheten. Det demokratiska »samhället« har nämligen inställningen att ett väl fungerande nät för mobiltelefoni är ytterst viktigt – och att eventuella enskilda intressen inte väger värst tungt i den motstående vågskålen. Det är inte heller – har vi noterat – helt ovanligt att folk har mobiltelefoner, stirrar ner i sina mobiltelefoner eller för den delen blir griniga när man inte kan titta på senaste avsnittet av »Game of Thrones« på mobiltelefonen på bussen. Om alla valde att göra på det sätt som föreslås i motionerna, så skulle också alla våra mobiltelefoner sluta att fungera – något som förfaller mindre önskvärt.

Trots detta har styrelsen för bostadsrättsföreningen Solhjulet – även om Yvonne och Sonia antagligen aldrig

skulle tro på det – systematiskt arbetat mot basstationer på föreningens hus sedan den första förfrågan kom för drygt 15 år sedan. Detta har vi dock inte gjort därför att vi tror att strålningen skulle vara farlig utan av rent fastighetsförvaltningstekniska skäl. Man ska då betänka att om styrelsen accepterat telefonföretagens alla förfrågningar så skulle det nu finnas 9 (möjligen 10) basstationer i föreningen – nu finns det bara 2. Dessa två har slutligen byggts efter att vi förhandlat fram kompromisser där alternativen skulle ha varit sjufalt värre.

Men om vi först ska ta ett steg bakåt och börja från början. I december år 2000 startade utbyggnaden av den tredje generationens mobiltelefoni i Sverige. 3G skulle ersätta de tidigare 2G (kallas också GSM) och NMT (som väl dock aldrig kallades 1G även om det verkligen var den första generationens mobiltelefoni). Nuförtiden kommunicerar många mobiltelefoner istället över 4G och ingenjörerna löder i skrivande stund ihop det som kommer att bli 5G. Varje generation blir allt mer tekniskt avancerad och klarar av att skicka allt större datamängder. I början på 1990-talet, när GSM nätet (2G) byggdes, fanns plötsligt de tekniska förutsättningarna för att sända annat än bara prat från en mobiltelefon – tekniken gick

Motion till brf. Solhjulets stämma 2018

Det står ett svart schabrak på höghusets tak (Hus 17) har inte sett det tidigare. Har fått veta av fastighetsköterna att det är telekom-bolag som hyr plats för sin antennutrustning. Jag undrar varför vi hyr ut takplats till olika företag för att sätta upp sina antenner. Vad är det för antenner? Har vi som bor i föreningen någon glädje av dem? Hur långt antal har vi? Hur många antenner omfattar avtalet? Varför skall vi ställa föreningens fastigheter, som vi bor i, till förfogande för kommersiella intressen för placering av sändare som vi inte vet hur de kan påverka oss?

Jag föreslår att stämman beslutar att inga ytterligare antenner placeras på vårt område

att vi får svar på ovanstående frågor

Edsberg 2018-03-13

Sonia Brodh Emmelköt
Knutshornsv. 66 B 7h

från att vara analog till att bli digital – och där föddes bland annat SMS. Då var det helt häpnadsväckande att man enkelt kunde skicka ett meddelande på 160 bokstäver – idag har de allra flesta så kallade smarta mobiltelefoner där det inte är några som helst problem att läsa e-post, beställa tågbiljetter eller se en långfilm.

2002 skickades totalt 1 Terabyte (alltså 1.000 gigabyte) data genom det Svenska mobilnätet. (Utan att bli alltför teknisk så kan man säga att 1 TB data motsvarar ungefär två mobiltelefoner som dygnet runt under ett år spelar upp webradio.) 2006 hade datamängden stigit till 203 Terabyte. Tio år senare alltså 2016 skickades häpnadsväckande 638.527 Terabyte gulliga katter och lunch-bilder genom det svenska mobilnätet. Siffrorna för 2017 är inte sammanräknade än men borde rimligen visa på en ökning på ytterligare omkring 30 procent – för så har det faktiskt varit de senaste åren.

Senast man räknade så fanns det nästan 1.500 mobiltelefonabonnemang per 1.000 invånare i Sverige – vilket är lite grovt dubbelt så många som när man satte upp de första basstationerna för 3G för snart 20 år sedan. Totalt finns, om man räknar ihop 2G, 3G och 4G, idag närmare 50.000 basstationer utspridda

över landet – och ungefär 10.000 av dessa är utspridda över Stockholms län.

Just basstationerna är en förutsättning för att man alls ska kunna använda sin mobiltelefon. Grovt förenklat kan man säga att mobilen är en liten radio som skickar signaler till, och tar emot signaler från, den *närmaste* basstationen. Från basstationen skickas sedan data vidare genom en ledning eller en radiolänk till det nät som den ingår i. Basstationer sätts normalt på befintliga byggnader – men ibland bygger man istället en mast – och består av »teknisk utrustning, radioutrustning och en antenn«. Det är antennen som man normalt ser, eftersom den sticker upp ovanför det utrymme som gömmer tekniken.

Utan basstationer på husen runt om där vi bor eller åker bil, så blir det alltså ingen uppdaterad facebook status – eller för den delen samtal till lilla mamma.

När man skulle bygga ut den tredje generationens mobiltelefoni så valde man att släppa in flera olika operatörer som alla behövde egna basstationer. En himla massa basstationer skulle plötsligt sättas upp och fastighetsägare var inte alltid så pigga på att upplåta tak till basstationer och mark till mobilmaster. Samhället (riksdagen) hade då – och har nu – upp-

fattningen att väl fungerande mobiltelefonnät är en nödvändighet i det moderna samhället – en prioriterad fråga där sura fastighetsägare helt enkelt skulle anpassa sig och inte stå i vägen för utvecklingen. På ungefär samma sätt resonerade samhället tidigare när man behövde dra elledningar och ledningar för så kallad fast telefoni. (Och för den skull ännu tidigare då man drog järnväg genom landet.)

»Målet [är] att alla företag och enskilda i landet skall ha tillgång till effektiva och säkra elektroniska kommunikationer och att Sverige i ett internationellt perspektiv skall ligga i framkanten i detta avseende« konstaterar regeringen i början av april 2004 och man föreslår då också en särskild lag (om man ska vara riktigt noga handlar det om en utvidgning av den tidigare lag som gällde just elledningar och telefonledningar). Riksdagen beslutar därefter att den så kallade Ledningsrättslagen ska gälla även för basstationer och mobilmaster.

»Vår slutsats är därför att det även när det gäller anläggande av master o.d. finns ett klart behov av att kunna få till stånd upplåtelser mot fastighetsägarens vilja« sammanfattar regeringen – och Ledningslagen ger nu mobiloperatörerna en rättslig möjlighet att tvinga på mark- och fastighetsägare sin utrustning. Därmed har, anser man, ett viktigt hinder

för snabb utbyggnad av framtidens mobilnät undanröjts.

Det är viktigt att komma ihåg att fastighetsägaren enligt Ledningslagen har rätt till ersättning för det intrång som basstationen gör på hans fastighet. Som ofta säger lagstiftaren (riksdagen) inget om hur hög ersättning som ska utgå utan den frågan lämnas som det heter till rätts-tillämpningen. I det första vägledande rättsfallet (NJA 2007 s. 695) vacklar hovrätten (tre röster mot två) mellan att döma ut en ersättning på 500 kronor eller ingenting alls. Högsta domstolen fastställer sedan den domen på 500 kronor. Året efter kommer tre avgörande i Högsta domstolen som också gäller ersättningsfrågan (NJA 2008 s. 510) – och efter det avgörandet har i den akademiska forskningen räknats fram att mediansättningen för ledningsrätt gällande mobiltelefoni landade på 12.900 kronor – och det är då alltså en engångsersättning. (Ledningsrätt för till exempel en basstation gäller för all framtid.)

Det är om man ska vara ganska ärlig en ganska enkel logik bakom de låga ersättningarna till fastighetsägarna. Tänk en bostadsrättsförening som äger ett höghus – på taket vill ett mobilteleföretag bygga en basstation. Det handlar om en hytt på ett par kvadratmeter, ganska lågt till tak

och så en antenn bredvid. Mobilföretaget tar alla byggkostnader och drar upp egen el till basstationen – på vilket sätt skulle detta påverka marknadsvärdet på själva fastigheten? I princip ingenting – de allra flesta skulle inte ens lägga märke till förändringen – och skulle hela huset säljas så skulle en tänkt köpare lassa upp lika mycket pengar oavsett. (Och man kan ju också fråga sig vem som skulle köpa ett hus utan fungerande mobiltäckning.)

Så ser alltså den legala spelplanen ut för en fastighetsägare som bostadsrättsföreningen Solhjulet. Mobilnäten har företräde och vill någon ha en basstation någonstans på fastigheten så kan de också tvinga sig till en, och kostnaden i form av ersättning till fastighetsägaren består av en näve tusenlappar för all framtid.

Men det finns faktiskt en faktor till som gör läget ännu hopplösare. Oftast spelar det nämligen mindre roll exakt var en basstation hamnar. Hundra meter hit eller dit gör sällan någon teknisk skillnad – så om en fastighetsägare är motsträvig så kan man ju alltid kolla med grannen. Den allra största markägaren i Sollentuna kommun är – just Sollentuna kommun. Från kommunens sida – delar man riksdagens målsättning om att *»befolkningen ska kunna använda sina mobiler för att ringa, surfa, skicka sms osv.»* och

man upplåter därför gärna plats till den som vill ha en basstation eller mobilmast på kommunal mark. *»Ibland kan en så kallad avvikelse från detaljplan prövas, för att allmänintresset för mobilmaster och mobsändare är så stort»*, skriver kommunen välkomnande på sin hemsida.

Hur detta rent praktiskt fungerar rapporterade faktiskt föreningens styrelse i årsredovisningen för 2012:

»Under ett par år har hotet om en nästan 40 meter hög mast för mobiltelefoni, bara ett par meter från parkeringshuset, hängt över föreningen. Telia har ansökt om bygglov och nu har domstolarna slutligen beviljat bygglov. Från föreningens sida har vi gjort vad vi kunnat för att få domstolarna att inse att en så hög mast inpå våra hus kommer att se för hemsk ut. Vi lyckades till och med övertala domarna i Förvaltningsrätten att fara ut till föreningen för att titta på verkligheten. Inför detta besök hyrde vi in en mobilkran som kunde resas 36 meter upp i luften och ställde den på parkeringshusets övervåning. På så sätt, tänkte vi, skulle minsta barn och även Förvaltningsrättens ledamöter förstå hur fult det skulle bli.

Men det gjorde inte domstolen! Och i grunden är det egentligen inte så svårt att begripa varför. För om nu folk vill kunna ringa med mobiltelefon, så krävs det mas-

ter och basstationer – och oavsett var de placeras så hamnar de nära någons hus. Därför får man – i det här fallet vi – leva med att det hamnar ett högt torn precis bredvid de hus som man bor i. Och så sammanfattar Förvaltningsrätten det hela genom att konstatera att; »placeringen av telemasten på nu aktuell plats visuellt endast har en begränsad områdespåverkan och kan inte anses sätta någon nämnvärd negativ prägel på natur- och kulturmiljön på den berörda platsen«.

Marken där precis öster om parkeringshuset ägs av Sollentuna Kommun och de hade alltså inga som helst problem med att hyra ut marken till ett mobiltelefonföretag och sedan bevilja bygglov för en närmare 40 meter hög mast. Ett bygglov som sedan – trots idoga invändningar från bland andra Yvonne Chan – fastställdes av domstolarna och vann laga kraft.

Förhandlingsläget från föreningens sida var självfallet uselt. Trots detta lyckades vi träffa ett avtal med Telia där de gick med på att sätta sin basstation på höghusets tak och samtidigt skrota planerna på en mast. Om dess förhandlingar informerade styrelsen flödigt hösten 2009 samt våren 2010 – och styrelsens redogjorde också för ärendet i årsredovisningarna för i vart fall 2012 (sidan 18) och 2013 (sidan 43). Inte för att det i sak spelar

någon roll men Telia betalar sedan dess 30.000 kronor om året för dessa knappt 6 kvadratmeter på höghusets tak.

I början av mars 2013 delade styrelsen ut en informationsfolder till alla som bor i höghuset som inleddes: *»Med start i början av mars, och ungefär fyra veckor framöver, kommer Bostadsrättsföreningen Solhjulet att tillsammans med TELIA bygga en liten »hytt« på höghusets tak. Där kommer den basstation för mobiltelefonfoni – som från början skulle ha suttit i en drygt 35 meter hög mast vid parkeringshuset – att inrymmas. Eftersom Telia fått lov att hyra en liten del av taket – på samma sätt som Telenor gör på höghusets andra gavel – så har Telia förbundit sig att inte utnyttja det bygglov som de faktiskt redan har för masten. Det blir med andra ord ingen mast vid parkeringshuset.«*

Vän av ordning undrar så nyfiket hur det förhåller sig med den andra basstationen – den som tydligen sitter på höghusets andra ände. Den kom faktiskt till under liknande förhållanden fast redan 2003. Då var det en privat fastighetsägare som gått med på att hyra ut mark till Europolitan – numera heter företaget Telenor – och kommunen var på väg att bevilja bygglov för en 40 meter hög mast precis rakt över Danderydsvägen. I det informationsmaterial som styrelsen

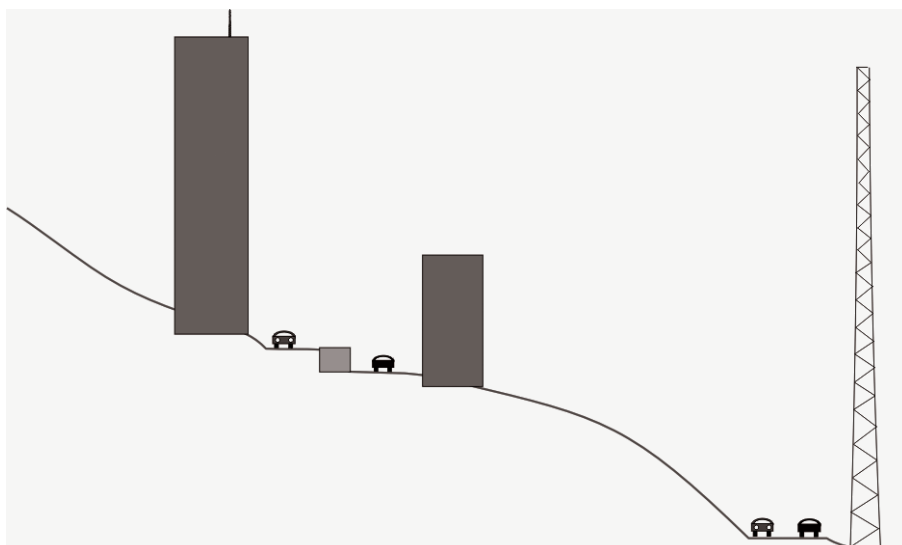
då delade ut fanns en rörande skiss som visade den planerande placeringen, och så förklarade vi:

»Masten kommer enligt bygglovsritningarna att vara 42 meter hög. Skälet till den höga höjden är att antennen skall kunna nå över höghuset för att på så sätt skapa mobiltelefonteckning även i Edsberg. På skissen här intill syns, från vänster, föreningens höghus, föreningens låghus ut mot Danderydsvägen, Danderydsvägen samt slutligen den mast som man tänker bygga.«

Till slut blev det även här ett avtal där Europolitan fick hyra ett par kvadratmeter på höghusets tak mot att de skrotade planerna på masten. Sedan 2003 betalar de 30.000 kronor om året – snart en halv miljon kronor inbetalda till föreningen alltså men det är som sagt en bisak.

Här fanns en konkret plan på att bygga en mast med antenner som strålade rakt MOT höghuset – för att skapa mobiltäckning i Edsberg. I stället blev det en basstation på höghusets tak som strålar FRÅN huset. Om det nu är så att man tror att strålning från mobiltelefonmaster är skadligt så borde man ju i det läget varit överlycklig över att basstationen hamnade just på vårt område. Det vill säga precis motsatt mot det som Yvonne och Sonia nu vill att föreningsstämman ska besluta.

I den information som vi delade ut våren 2010 skrev vi också att vi vill: *»förtydliga att basstationer på höghusets tak inte är någonting som styrelsen i sig eftersträvar – kunde vi slippa det merarbete som de innebär vid reparationer och underhåll av till exempel taken så skulle vi gärna göra det. Vi vet också att det finns sådana i föreningen som*

innerligt ogillar basstationer på grund av den strålning som de avger (där några i den gruppen också på samma sätt ogillar och mår dåligt av bredbandsnätet, elmätarna, men också av den uppgradering av kabel-tv-nätet som gjordes för ett par år sedan). Men när det som nu faktiskt handlar om ett val mellan två tydliga alternativ; ett 36 meter högt torn som redan beviljats bygglöf, och en i det närmaste osynlig låda på taket, så är valet enligt vår mening enkelt.»

Skälet till att de som skrivit motionerna ogillar basstationer är att de anser att strålningen från dem »bidrar till allvarliga hälsoeffekter (hjärtbesvär, minnesstörning, ökad cancerrisk, DNA-skador, psykisk ohälsa, utmattning)« och anför att »Den oberoende forskningen är mycket tydlig med riskerna från strålningen och varnar för konsekvenserna av den exponering vi är föremål för; i synnerhet när det gäller barn och trådlös teknik«.

Oavsett vad vi skriver här så kommer motionärerna antagligen att kritisera oss för vårt ordval men också hänvisa till forskningsrapporter som stödjer deras uppfattning och som vi inte tagit del av. Det finns – är vi helt övertygande om – ingenting som vi kan skriva som övertygar dem – vi kan bara skriva sådant som enligt dem ännu tydligare demonstrerar vår okunskap i frågan.

Det finns ett antal sådana här pågående åsiktskonflikter mellan en majoritet av forskare inom ett område och en minoritetsgrupp. Majoriteten av vetenskapen säger att människan påverkar klimatet så att temperaturen stiger – en minoritet säger emot och menar att det handlar om naturliga variationer i vädret. Majoriteten av vetenskapen säger att vaccination mot barnsjukdomar räddar hundratusentals liv varje år – en minoritet säger att vaccin bara leder till autism. Majoriteten av vetenskapen säger att strålning från basstationer inte innebär några hälsorisker – en minoritet ser ett strikt samband mellan ökningen av psykisk ohälsa och antalet basstationer runt om på husen.

Strålskyddsmyndigheten – som man väl får anse som den ledande auktoriteten på frågor i detta område – skriver: »Basstationer sänder och tar emot radiovågor. Strålsäkerhetsmyndighetens bedömning är att dessa radiovågor inte innebär några hälsorisker för allmänheten» och fortsätter »Radiovågornas styrka minskar mycket snabbt med ökande avstånd till basstationsantennen. För de flesta antenner kan referensvärdet bara överskridas på någon eller några meters avstånd. Det gäller även om basstationen är maximalt belastad och du befinner dig i jämnhöjd med antennen åt det håll den är riktad. Bakom, under eller över antennen är exponeringen för bas-

Våren 2010 och vi visar domstolen hur hög masten bredvid parkeringshuset skulle bli.

*stationens radiovågor däremot låg» och sammanfattar »**Det finns inga vetenskapligt grundade misstankar om att så låga nivåer innebär några hälsorisker**«.*

Så sammantaget har styrelsen uppfattningen att det visserligen av rent praktiska skäl kan vara önskvärt att slippa basstationer men som lagstiftningen ser ut så finns det inget som helst värde i att föreningsstämman fattar beslut om att »inga ytterligare antenner placeras på vårt område«. (Det är som att föreningsstämman skulle fatta beslut om att det ska vara vänstertrafik på Kruthornsvägen – eller att kommunalskatten för de som bor i föreningen ska vara hälften av den i resten av Sollentuna.) Det enda som ett beslut om »inga fler antenner« leder till är att det förhindrar styrelsen från att förhandla fram lösningar som förhindrar exempelvis 40 meter hög mobilmaster vid parkeringshuset eller rakt framför hög-
huset.

Normalt brukar styrelsens skriftliga ställningstagande till en motion sluta i en rekommendation om att föreningsstämman ska »bifalla eller »avslå« motionen. Men det finns ytterligare ett alternativ och det är att föreningsstämman ska anse motionen »besvarad«. Så ska föreningsstämman besluta när en

motion ställer en eller flera frågor – som styrelsen besvarar redan i sitt ställningstagande – eller när motionen föreslår ett beslut som redan är fattat eller när det föreslagna beslutet är en omöjlighet.

Styrelsen föreslår således att föreningsstämman måtte besluta att anse de två motionerna besvarade.

Ps: Ytterligare en teknisk tanke bidrar Strålskyddsmyndigheten med som ett svar på frågan om man vill ha en basstation nära på sitt område eller långt bort. »När du pratar i en mobiltelefon måste den hela tiden ha kontakt med en basstation som förmedlar signalerna till den du talar med. **Ju sämre täckningen är, desto starkare måste telefonen sända för att hålla kontakt. Om täckningen är god kan sändarstyrkan minskas till under en tusendel av maxstyrkan.**« Om man oroar sig för strålningen från själva mobiltelefonen – här använder vetenskapen den försiktiga formuleringen att det är »osannolikt att radiovågor från mobiltelefoner medför ökad risk för hjärntumör eller andra allvarliga hälsorisker«, men alltså inte helt »omöjligt« – så vill man alltså att basstationerna ska ligga tätt så att det är god täckning när man pratar i sin mobiltelefon. **Ds**

BOSTADSRÄTTSFÖRENINGEN SOLHJULET

Telefon (växel) 08 – 96 14 20 | info@solhjulet.se
www.solhjulet.se | www.facebook.com/brf.solhjulet